

[Johan Asmussen.]

til virkningerne. På den baggrund kan vi altså fortsat tilsiige vor tilslutning.

Jørgen Peder Hansen: Som det ses af betænkningen, kan jeg ikke tilslutte mig ministerens lovforslag, således som det foreligger til behandling. Jeg må derfor gå imod §§ 1 og 2.

For en ordens skyld vil jeg gerne understrege, at jeg er enig med ministeren og andre om det ønskelige i at nå frem til en nedsættelse af tatoveringshyppigheden; jeg har blot ment, at det kunne og burde ske på frivillighedens grundlag, også hvor det drejer sig om personer under 18 år, og jeg skal begrunde mit synspunkt.

Overlæge Torben Jersild har under udvalgsarbejdet afgivet den oplysning, at der for tiden forberedes et oplysningsfremstød for at anskueliggøre, hvilke uheldige og ofte beklagelige konsekvenser det kan få at lade sig tatovere. Overlæge Jersild føjede yderligere på forespørgsel til, at man ventede sig en hel del af en sådan oplysende virksomhed. Som det ligeledes fremgår af bilagene til udvalget, har der ikke hidtil været foretaget noget som helst for at fortælle om de uheldige sider, der kan være ved at lade sig tatovere. Det forekommer mig helt naturligt at prøve at gå vejen over oplysning fremfor at gå vejen over forbud, også, ja, måske ganske særligt, hvor det drejer sig om unge mennesker. Det er ofte sådan med forbud, at de fremmer og ikke hæmmer en udvikling, som man gerne ser begrænset. Forbud animerer til overtrædelser, og dermed skabes der et konfliktforhold til samfundet, hvor man med andre midler efter min opfattelse kunne skabe et tillidsforhold. Ikke i udvalget, men fra anden side er det sagt mig, at disse synspunkter måske er noget vel enkle. Jeg føler mig imidlertid ganske upåvirket af sådanne udsagn, idet jeg naturligvis henholder mig til de erfaringer, vi alle har kunnet gøre om ungdommens modtagelighed for fornuftig oplysning.

Jeg kan heller ikke tilslutte mig synspunktet, der er nedfældet i bemærkningerne til lovforslaget, og hvori det siges, at synspunktet om den personlige handlefrihed ikke har vægt, når det drejer sig om unge og deres forhold til tatovering. Lige gyldigt

om man vælger forbuddets eller oplysningsvej, vil det ganske sikkert være umuligt at forhindre uheldige tatoveringer. Ud fra denne slutning vil jeg endnu en gang lægge hovedvægten på oplysningen.

Må jeg i denne forbindelse gøre opmærksom på, at jeg har ment det rigtigt, at lovforslaget får en tilføjelse om, at det er forbudt at tatovere i hoved, på hals og på hænder, altså hvor en tatovering i det daglige ville være synlig og generende for de fleste.

Jeg kan ikke medvirke til lovforslagets § 2, der henfører tatoveringsvirksomhed under den almindelige butikslukketid. Jeg er overbevist om, at resultatet vil blive, at amatørerne i sidegaderne får øget vind i sejlene til stor skade for og formentlig også fortrydelse hos dem, der forsynes med amatørermæssige tatoveringer. I udvalget er der et flertal, som har dette synspunkt, hvorfor denne paragraf formentlig ikke vil kunne vedtages.

Som det fremgår af mit indlæg, må jeg gå imod §§ 1 og 2. Jeg kan stemme for ændringsforslagene nr. 1 og 2, som efter min opfattelse repræsenterer en forbedring, og endvidere kan jeg gå ind for ændringsforslag nr. 3, der vedrører ikrafttrædelsestidspunktet.

Poul Dam: Selv om jeg ikke har været medlem af udvalget, har jeg ønsket at gøre nogle principielle bemærkninger her ved anden behandling. Det forekommer mig, at hele denne sag, ganske særlig ud fra et ungdomspædagogisk og ungdomspsykologisk syn, er blevet taget på en helt forkert måde. Grundmaterialet er jo nogle lægeundersøgelser, og de er, som lægers undersøgelser meget ofte er, meget ensidige i den forstand, at der helt mangler psykologiske og sociologiske betragtninger.

Det forekommer mig, at man har undladt et meget væsentligt spørgsmål i hele denne sammenhæng, nemlig hvem det er, som lader sig tatovere, og hvorfor de gør det. Det er mit indtryk, at tatovering også i vort samfund, hvor det efterhånden er blevet noget sjældent, er udtryk for en bestemt gruppeholdning, for et bestemt ønske om at tilhøre en gruppe og vise, at man tilhører en gruppe, og at de tatoveringer, som man i så rigt mål har fundet